

הווידוי של מלכת התיאטרון, המספרת על מחזרה, בני-זוגה, שלושת בעלי

אי-אפשר לא לשים לב אליה. אי-אפשר לא לדבר עליה. כי היא חנה מרון. מלכת התיאטרון הישראלית. שחקניות אחרות נבלעות לתוך האלמוניות. ברגע שהן יורדות מן הבמה. אך לא חנה השמימית. אותה מכירים בכל מקום. אך לא תמיד מכירים מי שהולך איתה. לאחרונה זוכה לכבוד זה גבר בלונדי צעיר — רגיל לגמרי. רק מי שמעורה בחיי-הבמה יודע ששמו שלמה וישינסקי ושהוא שחקן „התיאטרון הקאמרי“. בקדחת האביב הוא הבן שלה. הוא הקבלייר החדש שלה. מרננים בעיר. את חנה מרון אין הדבר הזה מרגיז. להיפך: היא נהנית. כי יש לה גישה מיוחדת משלה לגברים — לכל הגברים. ממרומי נסיונה האישי היא מספרת ל„העולם הזה“ מה היא גישה זו וכיצד הגיעה אליה:

מאת

חנה מרון

יש לי עוד שחקנים צעירים בתיאטרון שמחזרים אחרי. ואני לא אשקר ואני לא מחמיא לי. ברגע שזה יפסק אני אתחיל לדאוג.

„עוד איזה ניצוץ...“

יש הרבה שחקנים שמעריצים אותי, ומחפשים אצלי את האשה שמאחורי השחקנית. לא אניד שאני לא משתדלת ל- עודד אותם.

אין לי מחזרים קבועים. יש לי כל פעם מחזרים אחרים. אורי לוי מנהל איתי רומן כבר שנים. זה מין רומן מש- פחתי לגמרי. כל פעם הוא בא ומספר לי שחלם עלי חלומות. אני כנראה נערת החלומות שלו. כל פעם אחרי כל סיפור כזה אני אומרת לו שאני מקוה שזה היה סקסי מאוד, ואני נותנת לו נשיקה טובה, ובוה זה נגמר. גרשון פלוטקין גם הוא מחזר ותיק שלי. בתקופה מסוימת הוא כתב לי שירי אהבה. מוצלחים מאוד.

היתה מאז ומתמיד חנה מרון, שהצגות האביב, מילאה תפקיד של שחקנית מזד

„באם פסאל“ של הבמה

הנשגתתי

ככל גבר שרציתי

בקדחת האביב שלמה וישינסקי בן שלי, סימון. יש בינינו יחסים אבל בחיים הוא לא הטיפוס שלי, לא ראיתי אותו לפני ההצגה הוא שלמה וישינסקי דוקא? למה לא יאני גר שבהצגה הוא המחזר שלי. משחקים על הבמה סצינה של חי אטרלי, וכשאני רואה שתוך כדי משו בעיניו עוד איזה ניצוץ אני נהני מי לא היתה נהנית?

„גדולה לא

אני בת ארבעים ושלוש. בגילי החודש ימלאו עשר נשואי. בעצם השגתי כל מה שרצתי לפני זמן קצר רציתי עוד החלטתי שזה מספיק. בן תשע, שש וכת שנייה בת שנתיים. כולם יודעים שזו לא הפעם שנסאתי. אני יכולה להיות עידוד ל שקורה להם משהו בחיים. עברתי ל ברים, הייתי נשואה ליוסי ידן וחצי שנים, ליצחק ישר חמש שנים שלוש ושלוש, עשר שנים נישאתי ליעקוב רכטר. עכשיו אני מאוד גם עם הבעלים הקודמים עם נשותיהם.

זה אף פעם לא מאוחר למצוא אם לכל אחד קשה לבנות חיים, פי כמה. כל העיסוק הזה בערבים, אף בעל לא נהנה שאשתו מתלבשו הולכת לעולם אחר, ולאטמוספירו נקשרים קשרים מאוד אינטימים בי האנשים שמופיעים איתה בהצגה.

בן הזוג צריך להיות בעל אופי שיוכל לקבל את הדברים בערך שלהם. וביחוד בן זוג לשחקנית שבנתה לעצמה עמדה מיוחדת, והקו

גודש כזה של רכילויות, כפי שטופלים לחנה (למעלה, כשהיא מתרגלת גידו עם יהודה פוכס, לקראת הצגת המיליונרית). אכן, משך שנים היתה חנה מרכז פרשות-אהבים סוערות עם בחירי הגברים בארץ, ואף לא ניסתה להסתיר זאת.

„קוראים לי קוטלח הגברים...“ אומרת חנה בהצדקה מל- אח. כי רק לגבר הראשונה של התיאטרון העברי, חנה רובינא, ספלו בשעתו